

Östgötaloppets bansträckning sammanföll söndagen den 20 maj 1962 med sträckningen för MHF:s familjerally. Lyckligtvis uppstod inga allvarliga incidenter på grund av detta. Däremot kolliderade 5 cyklister i A-klassen med varandra och sedan ytterligare någon punkterat återstod 14 man i klungan som varvade efter 1.37.30 med Djurgårdens Rolf Andersson i täten. På väg mot Brokind hade Värnamos Lennart Emanuelsson skaffat sig en ledning på några hundra meter då han punkterade. När det återstod ca 20 km till mål, vid den tvära kurvan vid Arnebo, attackerade Bengt Lager, Djurgården. Västeråsaren Rune Westman var länge nära att komma ifatt Lager, men till slut gav han upp det försöket.

I klungan väntade de flesta på att Hässelbys Göran Carlsson skulle ta initiativet. Carlsson, tidigare Norrköpings CK och mer känd som "Ökenkungen", avvaktade dock och det var till slut Stig Blom som tog upp jakten tillsammans med tyskfödde Jupp Ripfel, även han Djurgårdare. Lager höll dock undan och kunde ta segern framför hundratalet åskådare på Kaserngatan. Lika enkelt var det inte för Ripfel och Blom som på upploppet kom ifatt en långsam bilist. Blom var först förbi bilen och Ripfel var bara centimetrar från bilens vänstra framskärm när han utan framgång försökte utmana Blom om andraplatsen. Även på fjärde plats blev det en Djurgårdscyklister sedan Rolf Andersson var snabbast i klungspurten tätt följd av Rune Westman, Västerås CK.

Hymer gladdes denna gång inte bara åt Bengt Hellmans seger i oldboysklassen. Det blev nämligen seger även i pojkklassen genom Lars Wentzel.

1. Bengt Lager, Djurgårdens IF	3.17.41,0
2. Stig Blom, Huddinge CK	3.18.23,0
3. Jupp Ripfel, Djurgårdens IF	3.18.23,1

När det var dags för Östgötalopp den 19 maj 1963 hade man åter valt en något tuffare bana. Tävlningen mätte 18 mil och bestod till största delen av grusvägar och en hel del backar.

De första cyklisterna som lyckades skapa sig en lucka var Göran Carlsson och Albanos Hans Ekman som attackerade på väg mot Törnevik. På en sträcka av bara några hundra meter drabbades 5 av A-klassens 50 cyklister av punktering, däribland storfavoriten Gösta Pettersson, Vårgårda och fjolårstväan Stig Blom. Knappa kilometern senare drabbades även Antilopens Palle Munther. Tempot var högt och tätduon fick sällskap av Roland Strand, Jönköping, Rolf Andersson, Djurgården och Per-Åke Fauhlér, Skoghall. Klungan jagade hårt och därför lyckades de cyklister som punkterat aldrig komma tillbaka till klungan igen. Trion som anslöt till Carlsson och Ekman fick ge sig igen så när cyklisterna kom till Ulrika var det åter Carlsson och Ekman i täten med en klunga på 28 man som inte var särskilt långt efter.

Ekman tröttnade dock så småningom, men då fick Carlsson istället sällskap av Fauhlér och Erik Pettersson, Vårgårda. När cyklisterna kom till Kisa var dock ledningen nere i 5 sekunder och på väg mot Rimforsa kom klungan till slut ifatt. När man kom till Rimforsa efter 105 km hade det börjat regna, och även om klungan fortfarande bestod av 28 man så var det tydligt att flera av cyklisterna var slitna på grund av det höga tempot. Mellan Rimforsa och Brokind punkterade Jupp Ripfel, och fjolårssegraren Bengt Lager som hörde till de slitna cyklisterna stannade för att hjälpa sin klubbkamrat, men de lyckades inte komma tillbaka till täten igen.

Även Lennart Emanuelsson punkterade vid Brokind, en tråkig repris för Värnamocyklisten.

Det var 14 man kvar i den första gruppen som passerade Vårdsnäs på tiden 3.07.20 efter 12 mils körning. Vid Stavsätter attackerade Sture Pettersson, Vårgårda ungefär samtidigt som loppets dominant så långt, ökenkungen Göran Carlson, punkterade. Ingen ville ta det första initiativet så Sture fick ett försprång och han hade dessutom god assistans av lillebror Erik som bromsade i klungan. Knappt 5 kilometer innan varvningen vid den nya målplatsen Grenadjärvallen fick Erik problem med framhjulet och blev efter.

Sture varvade efter 3.48 och vid Korpvallarna kort därefter klockades hans ledning till 1 minut och 20 sekunder. Vid Vistkorset hade Erik kommit ifatt klungan som nu bestod av 10 cyklister och var 55 sekunder efter Sture med 20 kilometer kvar att åka. Ledningen krympte till 30 sekunder vid Kolbytemon och bara 20 sekunder när det återstod en mil av tävlingen. Men när Sture förstod att gruppen bakom närmade sig verkade han få nya krafter och vid Stora Aska hade han utökat till 35 sekunder. Den marginalen höll sig sedan ända fram till mållinjen. Den lyckliga segerherren berättade senare själv om sin attack:

- Jag stack när de andra började bli trötta, och visste att brorsan (Erik) bromsade.

Förbundskaptenen Lars Carlén tyckte att endast 3 man kunde få godkänt efter dagens lopp.

- Vi kan nog konstatera att våra cyklister inte håller hela distansen än (så här tidigt på säsongen). 15 mil går i bra tempo, men sedan får nästan alla cyklisterna "deg" i benen. Svenska cyklister tränar för dåligt och speciellt längre distanssträningar. Det räcker inte med att åka 7-10 mil på kvällen, det måste bli 15 minst.

För första gången på länge blev det ett Östgötalopp utan Hymercyclister på prisballen. Det blev dock hemmaseger i oldboysklassen genom Linköpings CK:s Karl Johansson.

1. Sture Pettersson, Vårgårda CK	4.37.23,8
2. Göran Lenström, CK Centrum	4.37.58,0
3. Sonny Gren, Örgryte VK	4.37.58,0

När Hymer firade sitt 40-årsjubileum 1964 arrangerades inget Östgötalopp. Det blev istället ytterligare en jubileumsupplaga av Östergötland runt. Denna gång dominerade de framgångsrika Pettersson-bröderna från Fåglum och Vårgårda CK. Erik vann både den inledande och avslutande etappen medan Gösta vann sammanlagt efter att ha avgjort med seger på den andra etappen. Sture och Erik slutade tvåa och trea sammanlagt.